U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2017, č. j. 48 A 11/2017 – 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 15. 12. 2017 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2017, č. j. 48 A 11/2017 – 31, jímž byla zamítnuta jeho žaloba na určení nezákonnosti zásahu. Ten spatřoval stěžovatel ve sdělení žalovaného ze dne 26. 10. 2016, č. j. MPSV-2016/229729-912, sp. zn. SZ/MPSV-2016/203185-912, kterým žalovaný žalobci oznámil, že neshledal rozpor svého předcházejícího rozhodnutí ze dne 13. 10. 2016, č. j. MPSV-2016/218299-912 o zamítnutí opožděného odvolání se zákony, obecně závaznými předpisy a nařízeními; přezkumné řízení podle ustanovení § 94 správního řádu proto nezahájil. Neshledal rovněž důvod pro obnovu řízení či pro vydání nového rozhodnutí. Krajský soud poté dospěl k závěru, že toto sdělení nepředstavovalo intenzivní zásah do právní sféry žalobce a neznamenalo proto nezákonný zásah.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a dále požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. O těchto návrzích rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 1. 2018, č. j. 3 Ads 364/2017 – 20 tak, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti výrokem I. zamítl. Výrokem II. zamítl návrh žalobce na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Výrokem III. vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení buďto předložil soudu plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních

zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud následně k žádosti stěžovatele usnesením ze dne 14. 2. 2018, č. j. 3 Ads 364/2017 – 25 o další tří týdny prodloužil lhůtu k prokázání náležitosti podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s.

[3] Dne 13. 3. 2018 stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku a znovu o ustanovení advokáta. Tuto žádost odůvodnil tím, že jeho *„současná majetková a sociální situace se od poslední žádosti značně zhoršila díky nečinnosti ministerstva práce a sociálních věcí ohledně vyplacení nároku na příspěvek na živobytí, který vznikl splněním podmínek zákona o pomoci v hmotné nouzi již v srpnu roku 2015“*. Stěžovatel dodal, že je odkázán na občasnou pomoc od farní charity v N. a od příbuzných a přátel, ti nemohou poskytnout požadovaný obnos na zaplacení advokátních služeb pro povinné zastoupení v řízení o kasační stížnosti. Poukázal na to, že nedisponuje majetkem, z jehož prodeje by bylo možnost zastoupení uhradit, nemá žádný příjem, obě bankovní konta jsou ve výši 0 Kč a nevlastní movitý majetek, který by šlo získat pro získání peněz na zaplacení soudního poplatku.

[4] Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích platí, že od soudních poplatků se osvobozuje řízení ve věcech pomoci v hmotné nouzi. Toto osvobození se přitom vztahuje na všechny typy řízení podle zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní tj. i na řízení na ochranu před nezákonným zásahem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2014, č. j. 4 Ans 11/2013 - 25). Za těchto okolností je návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků nadbytečný a Nejvyšší správní soud o něm proto ani nerozhodoval.

[5] Předchozí návrh na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti zamítl Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 24. 1. 2018, č. j. 3 Ads 364/2017 – 20. Nejvyšší správní soud vycházel z toho, že primárním úmyslem stěžovatele v projednávané věci bylo domoci se meritorního projednání odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí dávky mimořádné okamžité pomoci. Toho dosáhl stěžovatel v projednávané věci mimo rámec soudního řízení správního. Za uvedené procesního situace tak podle názoru Nejvyššího správního soudu není nezbytné, aby stěžovatel nadále vedl řízení o žalobě a o kasační stížnosti. Vycházeje z tohoto předpokladu proto Nejvyšší správní soud shledal, že zastoupení stěžovatele v projednávané věci již není nezbytné k ochraně jeho práv a návrh na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Uzavřel, že hodlá-li za uvedených okolností stěžovatel nadále vést řízení o kasační stížnosti, je na jeho rozhodnutí, zda si zastoupení advokátem zajistí s vynaložením vlastních prostředků.

[6] Uvedený názor Nejvyššího správního soudu vychází ze samé podstaty projednávané věci. Ani skutečnost, že se stěžovatel nachází v hmotné nouzi, z vyložených důvodů nijak nemůže změnit názor Nejvyššího správního soudu na to, že samotné řízení o kasační stížnosti není v projednávané věci účelné. Následkem toho (z hlediska podmínek pro ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti) proto není zastoupení advokátem nezbytné k ochraně práv stěžovatele (srov. ustanovení § 35 odst. 8. s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že nový návrh stěžovatele v tomto směru nepřinesl do věci žádné novoty, Nejvyšší správní soud o tomto návrhu již nerozhodoval.

[7] Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[8] Stěžovatel byl o této povinnosti v řízení již dostatečně poučen. Důvody pro neustanovení advokáta Nejvyšší správní soud vyložil v usnesení ze dne 24. 1. 2018, č. j. 3 Ads 364/2017 – 20. Pokud stěžovatel přes výzvu neodstranil odstranitelný nedostatek v řízení pro který nelze v řízení pokračovat – tj. dodatečně nesplnil podmínky podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. – nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než kasační stížnost odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

[9] O nákladech řízení rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. března 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu